

РЕШЕНИЕ

№ 11342

гр. София, 09.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 11.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Антонина Митева, като разгледа дело номер **3114** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на Д. В. К. от [населено място], действащ чрез процесуалния си представител адв. Х. Ч., срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 8 от 11.02.2024г., издадена от полицейски инспектор в група „Охрана на обществения ред“ Сектор Охранителна полиция“ към 06 РУ на СДВР, с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка (ПAM) по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от осемнадесет месеца, като в тази връзка е отнето свидетелството за управление на МПС. В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна - издадена в нарушение на материалния закон, на процесуалния закон и на изискванията за форма. По подробно изложени съображения се прави искане съдът да се произнесе с решение, с което да отмени обжалвания административен акт. Претендират се направените по делото разноси.

Ответникът – полицейски инспектор в група „Охрана на обществения ред“ Сектор „Охранителна полиция“ към 06 РУ на СДВР не се ангажира със становище по делото.

Административен съд – София-град, петнадесети състав, въз основа на събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № 8121з – 1632 от 02.12.2021г. министърът на МВР, на основание чл. 165

от Закона за движение по пътищата е определил определени структури на МВР да осъществяват контрол по ЗДвП. Сред тези структури са Областните дирекции на МВР и СДВР.

Оспорената заповед е издадена от В. К. на длъжност полицейски инспектор в група „Охрана на обществения ред“ Сектор Охранителна полиция“ към 06 РУ на СДВР. По делото са представени доказателства, че със заповед № 6400 от 07.07.2023г. директорът на СДВР е възложил на определени категории длъжностни лица да издават ПАМ по чл. 171, ал.1, т. 1, т. 2, т. 2а от Закона за движението по пътищата, сред които и полицейските органи по чл. 142, ал.1, т.1 от ЗМВР от Сектор Охранителна полиция“ към 06 РУ на СДВР.

С обжалваната заповед № 8 от 11.02.2024 г., издадена на основание чл. по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, полицейският инспектор към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, е наложил на жалбоподателя Д. В. К. принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от осемнадесет месеца, като в тази връзка е отнето свидетелството за управление на МПС. Заповедта е мотивирана с обстоятелството, че лице, чието име не се чете, не поради качеството на представеното копие, а поради нечетливостта на почерка (името безспорно е различно от това на В. К., който е издателят на АУАН с бланков № 789423 от 11.02.2024г.), на длъжност ... (не се чете) в ... (не се чете) РУ на СДВР е съставил АУАН с бланков № 789424 от ... (не е посочена дата) против Д. В. К., който е управлявал МПС W Голф 3 с табели с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], с концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 на хиляда, установена с медицинско изследване или техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишвания въздух. В заповедта по същество не е посочено кога е извършено административното нарушение, нито къде точно в [населено място]. АУАН с посочен като в заповедта номер чрез преписката не е представен. Представен е АУАН с бл. № 789423 от 11.02.2024г., чийто издател е В. К.. Посоченият АУАН е съставен срещу жалбоподателя за това, че на 11.02.2024г. в 16.19 ч. в [населено място], на бул. Президент Л., управлява МПС с табели с рег. [рег.номер на МПС], собственост на трето лице, след употреба на алкохол – с концентрация на алкохол в кръвта 1.44

промила, установена с техническо средство. От коментираниите по-горе недостатъци във формата на оспорената заповед не може да се прецени дали индивидуализиращите данни на описания в нея АУАН са сгрешени (допусната техническа грешка) и заповедта се основава на представения с преписката АУАН или основанието за издаването на заповедта е друг АУАН, различен от АУАН с бл. № 789423 от 11.02.2024г., чийто издател е В. К..

От разпитаните по делото свидетели се установява, че на посочената дата и час контролните органи не са спирали автомобила за проверка докато той е в движение и не са установявали управление на посоченото в заповедта МПС от жалбоподателя К.. Същият не е бил водач, а пътник в автомобила. Проверката за наличие на алкохол в кръвта му е възложена по време, когато автомобилът е престоявал на бензиностанция, където автомобилът е бил докаран от друго лице. Показанията на свидетелите относно тези съществени обстоятелства са непротиворечиви и не се опровергават от други безспорни доказателства по делото, поради което съдът ги приема за достоверни.

Заповедта за налагане на ПАМ е връчена на адресата на 11.02.2024г., а жалбата до съда е подадена на 26.02.2024г. – понеделник.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок от лице, което има правен интерес от оспорването, поради което е допустима.

На основание чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административно мерки по чл. 171, ал.1, т. 1, б. „б“ а от същия закон се издават с мотивирана заповед на ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или на оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи с оглед разпоредбата на чл. 165, ал.1 от Закона за движение по пътищата. Предвид тази правна уредба и представените по делото заповеди на министъра на вътрешните работи и на директора на СДВР, съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

С оглед съдържанието на акта съдът приема, че са налице пороци във формата, които са съществени, доколкото в акта не са изложени конкретни фактически основания за

издаване на заповедта. Позоваването на АУАН не е достатъчно, тъй като този АУАН не е безспорно индивидуализиран – от една страна, а от друга АУАН с такъв номер и различен издател от К. не е представен по делото, а представеният има друг издател и друг номер. Това несъответствие следва да бъде приравнено на липса на доказателства за осъществяване на сочените в заповедта фактически основания за нейното издаване.

Отделно от това съдът намира, че оспорената заповед не е съобразена с материалния закон по следните съображения: Съгласно § 6, т. 25 от ДР на ЗДвП "водач" е лице, което управлява пътно превозно средство или води организирана група пешеходци, което води или кара впрегатни, товарни или ездитни животни или стада по пътищата. Съдът намира, че с оглед установените обстоятелства по делото, по време на проверката жалбоподателят е нямал качеството „водач“ на МПС и не е могъл да бъде субект на принудителната мярка.

Заповедта е незаконосъобразна и следва да бъде отменена. С оглед изхода на делото следва да се постави на обсъждане претенцията за разноски на жалбоподателя. По делото са представени доказателства за направени разноски в размер на 1010лв., от които 10лв. за държавна такса и 1000лв. за адвокатско възнаграждение. Възражение за прекомерност не е правено. СДВР следва да бъде осъдено да плати тази сума на жалбоподателя.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 15 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. В. К. от [населено място], действащ чрез процесуалния си представител адв. Х. Ч., срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 8 от 11.02.2024г., издадена от полицейски инспектор в група „Охрана на обществения ред“ Сектор Охранителна полиция“ към 06 РУ на СДВР.

ОСЪЖДА СДВР да плати на Д. В., действащ чрез процесуалния си представител адв. Х. Ч., разноски по делото в размер на 1010лв., от които 10лв. за държавна такса и

1000лв. за адвокатски хонорар.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДВП.

СЪДИЯ: